

Sum, det vil koste at plante Plantagen paa ny, men dermed faar man jo ikke sine store Træer igen. Hvis det ærede Medlem da tænker paa, at Banerne lejlighedsvis kan komme til at paaføre Folk et Tab, de ikke kan bære, saa er vi inde paa en hel anden Betragtning, og i saadanne Tilfælde er det jo meget almindeligt, at Staten yder Hjælp til Folk, der ikke selv kan bære deres Tab, men derfra og til, at Staten skulde paatage sig en juridisk Forpligtelse til at erstatte al Skade, er der et meget stort Spring.

Mortensen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem (Westergaard), som i Dag har taget til Orde mod dette Lovforslag med en Tale, som efter min Mening burde have været holdt ved første Behandling, var mindre klar med Hensyn til, hvad han havde at bebrejde mig. Han mente ikke, at jeg var ganske paa det rene med, hvilke Sikkerhedsforanstaltninger der kunde træffes, om der kunde træffes saadanne Sikkerhedsforanstaltninger ved Brugen af Lokomotiver og lignende Maskiner, at man havde nogenlunde Garanti mod Brandfare. Det mener jeg nu nok, der kan, og det nytter ikke, at det ærede Medlem siger, at man kan se Gnister flyve, jeg tror, han nævnede flere Hundrede Alen, bort fra et Lokomotiv, thi selv om det skulde være Tilfældet, er det smaa Gnister, som ikke har Evne til at antænde nogetsteds. Er Gnisterne derimod saa store, at de kan antænde paa den Afstand, vil jeg hævde, at de fornødne Sikkerhedsforanstaltninger ikke er trufne, saa er Gnistfangeren ikke tæt nok; thi er Lokomotivet forsynet med tilstrækkelig tæt Gnistfanger, og det i øvrigt er passet paa den Maade, det skal passes, er Faren, som jeg sagde forleden, minimal. Det ser man jo ogsaa deraf, at man ofte tæt op ad Bøndergaarde, Stakke o. s. v. benytter Lokomobiler til Tærskning, og de er akkurat lige saa farlige som Lokomotiverne, ogsaa der sendes Spilledampen op gennem Skorstenen, hvorved der rives Gnister med, men det tager man intet Hensyn til. Sagen er imidlertid, at det er saa let — som jeg sagde forleden —, saa snart der sker en Brand, f. Eks. ved at Hø paa en Skraaning antændes, og det ikke kan bevises, hvorledes Branden er opstaaet, at sige, at Branden er foraarsaget af Lokomotivet, og saa kræver man Erstatning hos Jernbanen. Jeg vil ganske bestemt hævde, at naar der bliver ført det fornødne Tilsyn med de Sikkerhedsforanstalt-

ninger, der skal træffes paa Lokomotivet, er der ikke mere Fare for Brand i Nærheden af en Jernbane end noget andet Sted i Landet, og saa er der altsaa ingen Grund til at paalægge Jernbanerne en saadan Erstatningspligt som den, der er paalagt dem ved den omtalte Højesteretsdom.

Westergaard: Jeg vil ganske kort overfor den højtærede Ministers Bemærkning om, at Banerne ikke bør være anderledes stillede end andre Virksomheder, sige, at det maaske kunde være rigtigt, hvis man nu skulde til fra Begyndelsen af at lovgive paa dette Omraade, men nu har Banerne en Gang denne Erstatningspligt, og det mener jeg forandrer Forholdet ret betydeligt, idet man nu vil fritage Banerne for et betydeligt Ansvar og lægge det over paa de skadelidte. Men for øvrigt vil jeg gerne lægge den højtærede Minister paa Sinde, om der ikke var Mulighed for, at man netop af Hensyn til Hedeplantagerne og til Hedeegnene i det hele taget kunde faa en Ordning, der var mere betryggende.

Til det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) vil jeg sige, at det er rigtigt nok, at min Tale i Dag burde have været holdt ved første Behandling; og jeg beklager meget, at jeg var forhindret i at være til Stede da. — Naar det ærede Medlem siger, at Brandfaren er minimal, for saa vidt der udvises fornøden Forsigtighed, og Gnistfangerne er i Orden, maa deraf følge, da der ofte opstaaer Brand, at der ikke udvises den Forsigtighed, der skulde udvises fra Banernes Side, og det har jeg ikke haft Grund til at formode; det kan jeg i hvert Tilfælde ikke bevise noget som helst om.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) var tilbøjelig til at indrømme, at det i og for sig kunde være rigtigt nok, at Jernbanerne stilles paa samme Maade som andre Virksomheder, men siger, at det er forkert, naar de hidtil har været stillede anderledes, da at gøre nogen Forandring deri. Overfor denne Bemærkning vil jeg paa ny understrege, at den nuværende Retstilstand er etableret ved Loven af 1898. Den er altsaa kun 15—16 Aar gammel, og det er saa kort et Tidsrum, at det ikke berettiger til at sige, at Statsbanerne eller Banerne i det hele hidtil har været stillede anderledes end andre Virksomheder. Men dertil kommer, hvad der er det vigtigste, at jeg ved dette Lovforslag netop ikke til-